

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi vientitalletuslain ja
vientimaksulain muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tehtäviksi eräitä tarkistuksia vientitalletuslakiin ja vientimaksulakiin. Vientitalletusjärjestelmä, joka nykyisten säännösten mukaan olisi voimassa heinäkuuhun 1984, ehdotetaan muutettavaksi pysyväksi. Vientitalletuksen palauttaminen ehdotetaan siirrettäväksi Suomen Pankilta tullilaitokselle, joka jo nykyisin kantaa talletuksen. Vientitalletukselle maksettavan koron määrä ehdotetaan sidottavaksi Suomen Pankin peruskoron määrään. Korko olisi nykyisen viiden prosentin sijasta Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä. Korko maksettaisiin valtion varoista. Samalla ehdotetaan, että Suomen Pankki maksaisi valtiolle vientitalletustilillä olevista varoista koron, jonka suuruus on Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä. Vientitalletukselle maksettavan koron ja vientitalletuksen verovapaus

ehdotetaan poistettavaksi. Muut vientitalletuslakiin ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan lähinnä teknisiä ja koskevat muun muassa perushinnan laskemista, hintavertailun suorittamista sekä eräitä muita menettelyllisiä kysymyksiä. Lisäksi ehdotetaan eräitä tarkistuksia, jotka johtuvat muualla lainsäädännössä tapahtuneista muutoksista.

Vientimaksulakiin ehdotetaan yhdenmukaisesti vientitalletuslain kanssa otettavaksi säännös siitä, että tullilaitos kantaa vientimaksun ja siirtää kertyneet varat väliaikaisesti erityiselle tilille Suomen Pankkiin. Myös muut vientimaksulakiin ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan lähinnä teknisiä tai aiheutuvat muussa lainsäädännössä tapahtuneista muutoksista.

Ehdotetut lainmuutokset on tarkoitus saat-
taa voimaan heti kun eduskunta on ne hyväksynyt.

YLEISPERUSTELUT

1. Esityksen tavoitteet

Tehokas suhdannepoliittikka edellyttää, että valtiovalan käytössä on erityisiä suhdannepoliittisia keinoja, joita voidaan tarvittaessa soveltaa mahdollisimman nopeasti ja joiden käyttämiseen on etukäteen annettu hyväksyminen. Riittävän monipuolinen suhdannelainsäädäntö muodostaa tällaisen keinovalikoiman. Vientimaksulaki (52/74) tuli voimaan 21 päivänä tammikuuta 1974 ja vientitalletuslaki (578/

79) 2 päivänä heinäkuuta 1979. Laeissa on myönnetty valtioneuvostolle valtuudet määrätä vientimaksuvelvollisuuden ja vientitalletusvelvollisuuden voimaansaattamisesta, vientimaksun ja vientitalletuksen alaisista tuotteista, vientimaksuprosentin ja vientitalletusprosentin suuruudesta, maksun ja talletuksen kantoajasta sekä palautettavien varojen takaisinsuorittamisen ajankohdasta. Esityksen tavoitteena on kehittää näitä suhdannepoliittikan välineitä ottamalla huomioon suhdannelainsäädännön sovel-

tamisesta saadut kokemukset. Esityksellä pyritään myös yhtenäistämään eri suhdannepoliittisten lakien mukaisia menettelyjä.

2. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu

2.1. Nykyinen tilanne

2.1.1. Vientitalletuslaki

Vientitalletuslain mukaan valtioneuvosto voi suhdannekehityksen tasoittamiseksi määrätä suoritettavaksi vientitalletuksia silloin kun Suomen viennin kannalta merkittävän tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnat ovat olennaisesti nousseet tai niiden voidaan olettaa nousevan olennaisesti ja tästä aiheutuva vientitulojen lisäys ilmeisesti häiritäisi talouselämän vakaata kehitystä. Vientitalletusten kantamisella pyritään siten vaikuttamaan vientikysynnän muutoksista johtuviin suhdannevaihteluihin ajoittamalla vientitulojen siirtymistä kansantalouden käyttöön.

Vientitalletuksia on määrätty kannettavaksi ensimmäisen ja toistaiseksi ainoan kerran valtioneuvoston 29 päivänä toukokuuta 1980 antamalla päätöksellä, jonka mukaan sahatusta ja höylätystä havupuutavarasta oli suoritettava 4 prosentin vientitalletus ja valkaistusta sulfaattiselluloosasta 3 prosentin vientitalletus. Päätös tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1980 ja vientitalletuksen kantoaika oli 12 kuukautta. Valkaistun sulfaattiselluloosan osalta vientitalletuksen kanto lopetettiin 1 päivänä maaliskuuta 1981 ja havupuutavaran osalta 6 päivänä huhtikuuta 1981. Vientitalletukset palautettiin valtioneuvoston 29 päivänä lokakuuta 1981 tekemän päätöksen nojalla yhtenä eränä 2 päivästä marraskuuta 1981 lukien, kuitenkin viimeistään 4 päivänä tammikuuta 1982.

Suomen Pankki määräsi, että talletuksille maksettava korko on 3 prosenttiyksikköä alle kulloisenkin Suomen Pankin peruskoron. Vientitalletuksia kertyi Suomen Pankkiin noin 200 miljoonaa markkaa.

2.1.2. Vientimaksulaki

Vientimaksulain mukaan vientimaksua voidaan kantaa, jos valuuttakurssien huomattava muutos, kansainvälisen hintatason vakava häi-

riintyminen tai muu edellä mainittuihin verrattava maan ulkopuolella tapahtunut poikkeuksellinen kehitys on johtanut tai ilmeisesti johtaa jonkin Suomen viennin kannalta merkittävän tuotteen tai tuoteryhmän vientihintojen poikkeukselliseen nousuun. Vientimaksua määrättäessä on otettava huomioon Suomen kansainväliset sopimusvelvoitteet. Samoin kuin vientitalletuksilla, myös vientimaksuilla pyritään siten vientikysynnän muutoksista johtuvien suhdannevaihtelujen tasaamiseen. Vientimaksuvelvollisuuden voimaansaattaminen edellyttää kuitenkin voimakkaampaa noususuhdannetta kuin vientitalletusmenettelyn käyttöönotto. Jos tuotteesta on määrätty suoritettavaksi vientimaksua, ei siihen voida soveltaa vientitalletusjärjestelmää.

Vientimaksulain nojalla annettiin 28 päivänä kesäkuuta 1974 valtioneuvoston päätös eräistä tavaroista suoritettavasta vientimaksusta (539/74), jolla eräistä metsäteollisuuden tuotteista määrättiin suoritettavaksi vientimaksua 1—10 %. Valtioneuvosto kuitenkin kumosi tämän päätöksen ennen sen voimaantuloa, koska valtioneuvoston ja Suomen Metsäteollisuuden Keskusliiton välillä sovittiin metsäteollisuudelta kerättävistä vapaaehtoisista suhdannepidätyksistä.

Vientimaksuja ei siten ole 1970-luvulla kannettu. Viimeksi kannettiin vientimaksuja väliaikaisen lainsäädännön nojalla vuonna 1967 tapahtuneen markan devalvoinnin jälkeen vuosina 1967—69.

2.2. Asian valmistelu ja lausunnonantajat

Voimassa olevien suhdannepoliittisten lakien tarjoamat mahdollisuudet ovat osoittautuneet tarpeellisiksi. Vuoden 1980 aikana olivatkin kaikki keinot vientimaksua lukuun ottamatta käytössä. Kun kokemuksia lakien soveltamisesta oli saatavissa, valtiovarainministeriö käynnisti 18 päivänä kesäkuuta 1980 suhdannepoliittisen lainsäädännön kehittämisprojektin, jonka yhteydessä oli kartoitettava muun muassa suhdannepoliittisten lakien käytöstä ja käyttömahdollisuuksista saadut kokemukset sekä selvitettävä, millä tavoin edellä mainittujen lakien säännöksiä kehittämällä olisi tarpeen lisätä valmiutta ja mahdollisuuksia suhdannekehitystä tasaaviin toimenpiteisiin.

Projektityön yhteydessä kuultiin asiantuntijoina Suomen Pankin, keskeisten elinkeinoelä-

män järjestöjen ja työmarkkinajärjestöjen edustajia.

Projektityön tuloksena valmistui suhdannepoliittisen lainsäädännön kehittämistyöryhmän muistio (työryhmämuistio 1980: VM 17), jossa ehdotettiin ensi sijassa teknisluontoisia muutoksia suhdannepoliittisiin lakeihin. Työryhmämuistiosta on pyydetty lausunnot seuraavilta viranomaisilta, järjestöiltä ja laitoksilta: Finlands svenska kommunförbund, Kaupan Keskusvaliokunta, kauppa- ja teollisuusministeriö, Pienteollisuuden Keskusliitto, sisäasiainministeriö, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK, Suomen Kaupunkiliitto, Suomen Kunnallisiitto, Suomen Metsäteollisuuden Keskusliitto, Suomen Pankki, Teollisuuden Keskusliitto, tullihallitus, työvoimaministeriö ja verohallitus.

Kehittämistyöryhmän ehdotusten mukaisesti vientitalletusten ennakonpidätystä koskevat säännökset kumottiin 29 päivänä lokakuuta 1981 annetulla lailla (714/81). Samalla yksinkertaistettiin vientitalletusten epäsuoraa tuloutusta koskevat säännökset. Myös nyt annettava esitys perustuu olennaisilta osiltaan kehittämistyöryhmän ehdotuksiin. Työryhmä ehdotti muutoksia ja tarkistuksia myös liiketoiminnan perusteella suoritettavista suhdannetalletuksista annettuun lakiin (53/77), jäljempänä suhdannetalletuslaki, ja eräistä talonrakennustöistä suoritettavasta investointiverosta annettuun lakiin (54/77). Näiden lakien muuttamista koskeva hallituksen esitys annetaan eduskunnalle erikseen.

3. Ehdotetut muutokset

3.1. Vientitalletuslaki

Keskeisimmät vientitalletuslakia koskevat muutosehdotukset liittyvät verotuskohteluun, korkosäännöksiin sekä voimassaoloaikaan.

Vientitalletuslain mukaan ei vientitalletukselle maksettavaa korkoa katsota valtion- ja kunnallisverotuksessa verovelvollisen veronalaiseksi tuloksi eikä vientitalletusta hänen veronalaisiksi varoikseen. Verotuksen yhdenmukaisuus ja verojärjestelmän rakenne kuitenkin edellyttäisivät, että maksettavan koron tulisi olla veronalaista tuloa ja talletusten veronalaisia varoja. Tämän vuoksi ehdotetaan vientitalletuksille maksettavan koron sekä vientitalletuksen verovapaus poistettavaksi.

Nykyisten säännösten mukaan Suomen Pank-

ki suorittaa vientitalletukselle vähintään viiden prosentin koron. Kun talletuksille maksettavan koron tulisi seurata yleisen korkotason vaihtelua, olisi maksettavat korot sidottava yleiseen korkotasoon. Korkojen suuruus olisi tarkoituksenmukaista määritellä suhteessa Suomen Pankin peruskorkoon, joka nykyisin on 8 1/2 prosenttia. Koska vientitalletukselle maksettava korko tulisi veronalaiseksi, olisi korkotasoa nykyisestä nostettava. Tämän vuoksi ehdotetaan, että valtio maksaisi vientitalletukselle korkoa, joka olisi Suomen Pankin peruskorko vähennettynä 3/4 prosenttiyksiköllä. Samalla ehdotetaan, että Suomen Pankki maksaisi valtiolle vientitalletustilillä olevista varoista vuotuisen koron, jonka suuruus olisi Suomen Pankin peruskorko vähennettynä 3/4 prosenttiyksiköllä. Suomen Pankki on omalta osaltaan hyväksynyt tämän järjestelyn.

Vientitalletuslain voimassaoloaika päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1984. Koska vientitalletusjärjestelmä on saatujen kokemusten valossa osoittautunut tarpeelliseksi suhdannepoliittiseksi keinoksi, sen tulisi olla pysyvästi käytettävissä. Tämän vuoksi ehdotetaan vientitalletuslain määräaikaisuutta koskeva säännös kumotavaksi.

Muut vientitalletuslakiin ehdotetut muutokset käyvät ilmi esityksen yksityiskohtaisista perusteluista. Muutosehdotukset ovat luonteeltaan ensisijaisesti teknisiä tai aiheutuvat muualla lainsäädännössä tapahtuneista muutoksista. Erityisesti on pyritty yhtenäisyyteen muun suhdannepoliittisen lainsäädännön kanssa, milloin se vientitalletuslain erikoisluonne huomioon ottaen on ollut mahdollista.

3.2. Vientimaksulaki

Vientimaksulakiin ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan lähinnä teknisiä ja vastaavat monilta osin vientitalletuslakiin ehdotettuja muutoksia. Ehdotuksia selostetaan yksityiskohtaisissa perusteluissa.

4. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Esityksen mukaan vientitalletusten palauttaminen siirtyisi tullilaitoksen tehtäväksi. Tästä ei aiheutuisi muutoksia tullilaitoksen organisaatioon.

Vientitalletusten palauttamista varten tullilaitos joutuu valmistamaan atk-järjestelmän, jonka perustamiskustannukset ovat noin 80 000 markkaa.

Koska kysymys on valtuuslainsäädännöstä,

jäävät muiden ehdotettujen muutosten taloudelliset vaikutukset riippumaan siitä, milloin ja missä laajuudessa vientitalletusmenettelyä ja vientimaksumenettelyä tullaan käyttämään.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Vientitalletuslaki

5 § 1 mom. Lainkohdan mukaan vientihinnan prosentista nousua arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana. Vientihintaa koskevat kuukausittaiset tilastot valmistuvat vasta seuraavan kuukauden lopussa. Tällöin riippuen siitä, mihin aikaan kuukaudesta valtioneuvoston päätös annetaan, perushinnan laskennassa käytettävä viimeinen kuukausihinta on joko arvio tai tilastotieto. Jotta perushinta olisi aina tarkasti laskettavissa ehdotetaan, että perushintaa määrättäessä otetaan huomioon ne neljä kalenterikuukautta ennen valtioneuvoston päätöstä, joilta ulkomaankauppatilaston vientihintaa koskevat tiedot ovat käytettävissä.

7 §. Lainkohdassa käytetty sanonta "kantoaika" ehdotetaan muutettavaksi sanonnaksi "kantojakso", joka on yhdenmukainen muiden suhdannepoliittisten lakien terminologian kanssa. Vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi myös 13 ja 20 §:ään sekä 22 §:n 2 momenttiin.

8 §. Tulliverolain (575/78) 5 §:ään on sisällytetty vuoden 1981 alusta voimaan tulleella lainmuutoksella (907/80) vientitavaran tullausarvoa koskeva säännös, minkä vuoksi 8 §:n 1 momentti ehdotetaan muutettavaksi. Pykälän 2 momentin terminologia ehdotetaan saatettavaksi yhdenmukaiseksi 1 momentin kanssa.

11 § 2 mom. Lainkohta sisältää viittauksen jo kumottuun tullilakiin ja sen sisältämiin sanktioihin. Viittaus ehdotetaan muutettavaksi voimassa olevan tullilain (573/78) mukaiseksi.

11 § 3 mom. Muutoksenhaun ja tullinotkaisun johdosta palautettavalle vientitalletukselle ehdotetaan maksettavaksi vientitalletuslaissa

säädetty korko. Tämä vastaa suhdannetalletuslain mukaista menettelyä.

12 §. Lainkohdan mukaan on vientitalletuksen määrää alennettava tai poistettava se kokonaan, jos viejä osoittaa, että vientitalletuksen alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientitalletusprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen hinta, jolla vastaavaa tuotetta on valtioneuvoston alkuperäistä päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana viety maasta.

Voimassa olevan lain sanonta "keskimääräinen hinta" on osoittautunut epätasälliseksi, mistä voi aiheutua tulkintavaikkeitä. Säännöksen sanamuodoksi ehdotetaan tältä osin "keskimääräinen vertailukelpoinen hinta", joka vastaa polkumyynnin ja vientituen avulla tapahtuvan tuonnin ehkäisemisestä annetun lain (387/80) sanontaa. Vertailukelpoisuudella tarkoitetaan sitä, että esimerkiksi kaupan portaan, kaupan ehtojen ja kaupan olosuhteiden yleensäkin on oltava riittävän samanlaiset, jotta hintoja voitaisiin pitää vertailukelpoisina. Toisena täsmennysehdotuksena ehdotetaan nykyisen lain sanontaa "vastaava tuote" täydennettäväksi. Koska hintavertailu on ensisijaisesti tehtävä mahdollisimman samanlaisten tuotteiden kesken, on lähtökohtana oltava täsmälleen sama tai samanlainen tuote ja vasta toissijaisesti vastaava tuote, mikäli samanlaista tuotetta ei ole viety kyseisenä ajanjaksona. Lisäksi ehdotetaan, että hintavertailussa käytettävän ajanjakson määräytymisperusteita tarkistetaan 5 §:n 1 momenttiin ehdotetun muutoksen mukaisesti.

Turhan hallinnollisen työn välttämiseksi ehdotetaan, että alennettavan tai palautettavan vientitalletuksen määrä korotetaan 500 markasta 1 000 markkaan.

13 § 1 mom. Lainkohdan mukaan Suomen Pankki palauttaa vientitalletuksen valtioneuvoston määräämänä aikana. Toisaalta tullilaitos kantaa vientitalletuksen ja sillä on eräin edellytyksin yksittäistapauksissa oikeus palauttaa

vientitalletus 2, 8 ja 12 §:n nojalla. Edellä mainitut säännökset aiheuttavat osittain päällekkäistä työtä, koska tullilaitoksen on toimitettava Suomen Pankille tietoja, jotka on jo ker-
taalleen tallennettu tullilaitoksen rekistereihin. Tämän lisäksi sekä Suomen Pankki että tullilaitos saattavat olla samanaikaisesti toimivaltaisia palauttamaan saman vientitalletuksen eri perustein. Epäkohdan poistamiseksi ehdotetaan 13 §:n 1 momentti muutettavaksi siten, että tullilaitos, joka kantaa vientitalletuksen, myös palauttaisi sen. Muutos vaikuttaa tämän lisäksi talletukselle maksettavaa korkoa koskeviin säännöksiin. Ehdotettu menettely vastaa suhdannetalletuslain mukaista menettelyä.

13 § 3 mom. Pykälän voimassa olevan 2 momentin mukaan on vientitalletus muun muassa konkurssitapauksissa viipymättä maksettava takaisin. Koska kuitenkin perimättä jättämiseen oikeuttavan säännöksen puuttuessa on konkurssissa valvottava maksamatta olevat talletukset, joudutaan käytännössä tilanteeseen, joka on 2 momentin tarkoituksen vastainen. Epäkohdan poistamiseksi ehdotetaan pykälään lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan talletusta ei olisi perittävä, jos edellytykset palauttamiselle 2 momentin nojalla ovat olemassa.

14 §. Lainkohdan mukaan Suomen Pankki suorittaa vientitalletukselle vähintään viiden prosentin vuotuisen koron. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että vientitalletukselle maksettavan koron määrä sidottaisiin Suomen Pankin peruskoron määrään. Samalla ehdotetaan, että korko maksetaan valtion varoista. Koron määräksi ehdotetaan Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä. Suomen Pankissa oleville valtion varoille ehdotetaan maksettavaksi korkoa, jonka suuruus olisi Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä.

16 §. Vientitalletus vähennetään ja luetaan veronalaiseksi tuotoksi kunnallisverotuksessa tulolähteittäin kunkin tulolähteen tuloksen mukaisessa suhteessa. Jos vientitalletus kohdistuu vain yhteen tai muutamaan talletusvelvollisen tulolähteeseen, on epätarkoituksenmukaista, että se verotuksellisesti vaikuttaa verovelvollisen muihin tulolähteisiin. Tämän vuoksi säännöstä ehdotetaan muutettavaksi.

17 §. Vientitalletuksen epäsuora tulouttaminen on mahdollista vain niissä tapauksissa, joissa vientitalletus palautetaan valtioneuvoston määräämänä aikana. Koska vientitalletus tai

sen osa voidaan palauttaa myös valtiovarainministeriön tai tullihallituksen päätöksellä, ehdotetaan 17 §:ssä nykyistä täsmällisemmin säädetäväksi, milloin epäsuora tuloutus on mahdollista.

19 §. Vientitalletukselle maksettavaa korkoa ei katsota valtion- ja kunnallisverotuksessa talletusvelvollisen veronalaiseksi tuloksi eikä vientitalletusta hänen veronalaisiksi varoikseen. Koska kaikkia yrityksen tuloja sekä varoja olisi verotuksellisesti kohdeltava periaatteessa samanlaisesti, ehdotetaan verovapautta koskeva säännös poistettavaksi.

21 § 1 mom. Säännöksen mukaan tullihallituksella on oikeus ratkaista huojoennusasia, jos vientitalletuksen määrä on enintään 20 000 markkaa. Eräitä veronhuojennussäännöksiä on ehdotettu muutettaviksi vuonna 1981 annetussa ja eduskunnan kevätistuntokaudella 1982 hyväksymässä hallituksen esityksessä (hall. es. 103/81 vp.), minkä vuoksi 21 §:n säännökset on yhdenmukaistettava muiden vastaavien säännösten kanssa yhtäpitäviksi.

21 a §. Muiden suhdannepoliittisten lakien mukaan Suomen Pankin johtokunnalla on lausunto-oikeus suhdannepoliittisten keinojen käytössä. Koska Suomen Pankin johtokunnalle on tarkoituksenmukaista antaa lausunnonantomahdollisuus myös vientitalletusta koskevissa kysymyksissä, lakiin ehdotetaan lisättäväksi tätä koskeva pykälä.

24 §. Voimassa olevan lain mukaan vientitalletusjärjestelmä on määräaikaaisesti voimassa. Kun vientitalletusjärjestelmän olisi oltava pysyvästi käytettävissä, ehdotetaan tämä säännös poistettavaksi.

1.2. Vientimaksulaki

2 §. Lainkohdan mukaan vientimaksuvelvollinen on jokainen, joka myyntitarkoituksessa vie vientimaksun alaisia tuotteita. Ulkomaankaupassa esiintyy kuitenkin tapauksia, joissa tavaran viennin perusteena on myyntiin rinnastettava toimenpide, esimerkiksi pitkäaikainen vuokraus. Koska tällaiset erikoistilanteet on otettu huomioon myös vientitalletusta koskevassa vastaavassa säännöksessä, tulisi vientimaksulakia muuttaa siten, että vientimaksu perittäisiin myös silloin, kun myyntiin verrattavassa tarkoituksessa tavara viedään maasta.

4 § 1 mom. Lainkohdan mukaan vientihinnan prosentista nousua arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana. Vientihintaa koskevat kuukausittaiset tilastot valmistuvat kuitenkin vasta seuraavan kuukauden lopussa. Riippuen siitä, mihin aikaan kuukaudesta valtioneuvoston päätös annetaan, on viimeinen perushintaa laskettaessa käytettävä kuukausihinta joko arvio tai tilastotieto. Koska perushinta olisi aina voitava laskea tarkasti, ehdotetaan, että 4 §:n 1 momentissa säädettyä perushintaa määrättäessä otetaan huomioon neljä kalenterikuukautta ennen valtioneuvoston päätöstä, joiden osalta ulkomaankauppatilaston vientihintaa koskevat tiedot ovat käytettävissä. Vastaava muutos on edellä ehdotettu tehtäväksi vientitaletuslain 5 §:n 1 momenttiin.

4 a §. Säännöksen mukaan on vientimaksun määrää alennettava tai poistettava se kokonaan, jos viejä osoittaa, että vientimaksun alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientimaksuprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen hinta, jolla vastaavaa tuotetta on valtioneuvoston alkuperäistä päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana viety maasta.

Säännöksen sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että sanonnan "keskimääräinen hinta, jolla vastaavaa tuotetta" sijasta käytetään sanontaa "keskimääräinen vertailukelpoinen hinta, jolla samaa tai vastaavaa tuotetta". Tämän täsmennyksen perustelut ovat samat kuin edellä vientitaletuslain 12 §:ään ehdotetun vastaavan muutoksen perustelut. Lisäksi ehdotetaan, että hintavertailussa käytettävän ajanjakson määräytymisperusteita tarkistetaan 4 §:n 1 momenttiin ehdotetun muutoksen mukaisesti.

Turhan hallinnollisen työn välttämiseksi ehdotetaan palautettavan tai alennettavan vientimaksun määrä korotettavaksi 500 markasta 1 000 markkaan.

5 §. Sanonta "maksukausi" ehdotetaan korvattavaksi sanonnalla "kantojakso", joka on yhdenmukainen muissa suhdannepoliittisissa laeissa käytetyn terminologian kanssa. Sama muutos ehdotetaan tehtäväksi 9 §:n 3 momenttiin ja 13 §:ään.

6 §. Tulliverolain 5 §:ään on sisällytetty vuoden 1981 alusta voimaantulleella lainmuutoksella vientitavaran tullausarvoa koskeva säännös, minkä vuoksi 6 §:n 1 momentti eh-

dotetaan muutettavaksi. Lainkohdan 2 momentin terminologia ehdotetaan saatettavaksi yhdenmukaiseksi 1 momentin kanssa.

7 §. Lainkohdan mukaan vientimaksun määräytymisajan selvittäminen edellyttää aluksen kulkureittiä koskevien tietojen hankkimista siihen saakka, kunnes alus on lopullisesti tulliselvitettynä lähtenyt maasta. Tämä on osoittautunut hallinnollisesti hankalaksi. Lisäksi käsite "lopullisesti tulliselvitettynä" on ilman määrittelyä epätarkka. Tullilain 8 §:n mukaan vientipäivällä tarkoitetaan päivää, jona tulliviranomaiselle on jätetty kulkuneuvo- tai vastaava ilmoitus. Vientitaletuslain 9 §:n mukaan vientitalletus määrätään vientipäivänä voimassa olevien säännösten perusteella. Tämän vuoksi ehdotetaan, että myös vientimaksu määrättäisiin vientipäivän mukaan.

8 § 1 ja 2 mom. Momenttien sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi vientitaletuslain mukaisesti.

8 § 3 mom. Tullilakia ja tulliasetusta on lähiaikoina tarkoitus muuttaa siten, että valituksen tai tullinoikaisun johdosta palautettavalle määrälle suoritettaisiin vuotuinen korko, jonka suuruus olisi yhdeksän prosenttia. Tästä johtuva lisäys ehdotetaan tehtäväksi myös vientimaksulakiin.

8 a §. Lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että tullilaitos kantaa vientimaksun tulliselvityksen yhteydessä. Samoin kuin vientitaletuslaissa tullilaitoksen olisi siirrettävä kantamansa varat erityiselle tilille Suomen Pankkiin. Lain 9 §:ssä olevat säännökset vientimaksusta kertyneiden varojen siirtämisestä suhdannerahostoon ehdotetaan siirrettäväksi 8 a §:n 3 momentiksi.

9 §. Koska vientimaksusta kertyneiden varojen siirtoa koskeva säännös ehdotetaan siirrettäväksi 8 a §:ään, olisi 9 §:n 1 momentti kumottava.

Lainkohdan 4 momentin mukaan vientimaksulautakunnasta määrätään asetuksella. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että lautakunnasta voitaisiin määrätä valtiovarainministeriön päätöksellä. Vientimaksulautakunnan jäsenet on tarkoitus kuten tähänkin asti nimetä valtiovarainministeriöstä, kauppa- ja teollisuusministeriöstä, Suomen Pankista, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöstä, Suomen Työntantajain Keskusliitosta sekä Maataloustuottajain Keskusliitosta. Tarvittaessa pyritään lisäksi ottamaan huomioon muitakin tahoja, joita vientimaksumenettely kulloinkin erityisesti koskee.

10 § 2 ja 3 mom. Valtiovarainministeriöllä ja eräissä tapauksissa tullihallituksella on oikeus määrätä, että vientimaksua ei yksittäistapauksessa suoriteta, jos menettely johtaisi kohtuuttomuuteen. Säännökset ehdotetaan muutettaviksi samanlaisiksi kuin vientitalletuslain vastaavat säännökset.

11 § 1 mom. Viejä saa vähentää suorittamansa vientimaksun veronalaisista tuotoistaan joko siltä verovuodelta, jona vientimaksu on maksettu, tai sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Säännöksen käytännön merkitys on vähäinen verrattuna sen aiheuttamiin hallinnollisiin valvontavaikeuksiin. Tämän vuoksi ehdotetaan, että 11 §:n 1 momenttia muutetaan siten, että vientimaksu voidaan vähentää vain siltä vuodelta toimitettavassa verotuksessa, jona se on maksettu. Vientimaksu otetaan huomioon tappiota vahvistettaessa.

12 §. Lainkohdan mukaan ennen vientimaksun kantamista koskevan valtioneuvoston päätöksen tekemistä on, jollei Suomen Pankin johtokunta ole tehnyt asiasta esitystä, hankittava sanotun johtokunnan lausunto. Säännös ehdo-

tetaan muutettavaksi eri suhdannepoliittisiin lakeihin liittyvän lausuntomenettelyn yhdenmukaistamiseksi.

2. Voimaantulo

Lait on tarkoitus saattaa voimaan heti, kun eduskunta on ne hyväksynyt.

3. Säättämisyjärjestys

Koska kysymys on valtioneuvostolle annettavien valtuuksien tarkistamisesta, vientitalletusmenettelyn muuttamisesta pysyväksi sekä vientimaksuvelvollisuuden ulottamisesta koskemaan myös myyntitarkoitukseen verrattavaa toimintaa, edellyttävät muutokset valtiopäiväjärjestyksen 67 §:n mukaista säättämisyjärjestystä.

Edellä olevan perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

vientitalletuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädettyllä tavalla,

kumotaan 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun vientitalletuslain (578/79) 19 §, muutetaan 5 §:n 1 momentti, 7 ja 8 §, 11 §:n 2 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti, 14, 16, 17 ja 20 §, 21 §:n 1 momentti, 22 §:n 2 momentti ja 24 §, näistä 17 § sellaisena kuin se on 29 päivänä lokakuuta 1981 annetussa laissa (714/81), sekä

lisätään 11 §:ään uusi 3 momentti, 13 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 21 a § seuraavasti:

5 §

Valtioneuvosto saa määrätä vientitalletusprosentiksi enintään puolet tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnan arvioidusta prosenttisesta noususta. Tätä arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa niiden valtioneuvoston päätöstä välittömästi edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana, joilta ulkomaankauppatilaston vientihintaa koskevat tiedot ovat käytettävissä, sekä

vertailuhintana tuotteen tai tuoteryhmän ennustettua keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä välittömästi seuraavien neljän kalenterikuukauden aikana. Vientitalletusprosentti voi olla eri suuruinen eri tuotteilla.

7 §

Valtioneuvosto määrää sen ajanjakson, jonka kuluessa maasta vietävästä tuotteesta vienti-

talletus on suoritettava (*kantojakso*). Kantojakso saa kunkin tuotteen osalta olla enintään 18 kuukauden pituinen.

Kantojaksot voivat eri tuotteiden osalta alkaa eri aikoina.

8 §

Maasta viedyn tuotteen vientihinnalla tarkoitetaan tulliverolain 5 §:ssä säädettyä tullausarvoa.

Vientitalletuksen suorittaneen vaatimuksesta otetaan reklamaation johdosta tapahtuneet hinnanalennukset sekä maahan palautettujen tuotteiden vientihinta huomioon vientihinnan vähennyksenä ja sitä vastaava vientitalletuksen osa palautetaan vientitalletuksen suorittaneelle talletusvelvolliselle.

11 §

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös tullilain (573/78) nojalla määrättävää tullinkorotusta ja virhemaksua sekä sanotun lain nojalla toimitettavaa tullinoikaisua ja jälkittulusta.

Muutoksenhaun ja tullinoikaisun johdosta palautettavalle vientitalletukselle maksetaan korko siten kuin 14 §:ssä on säädetty.

12 §

Jos viejä osoittaa, että vientitalletuksen alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientitalletusprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen vertailukelpoinen hinta, jolla samanlaista tai, jollei samanlaista tuotetta ole viety, vastaavaa tuotetta on 5 §:ssä tarkoitetun perushinnan määräytymisajanjaksona viety maasta, tullilaitoksen on alennettava vientitalletuksen määrä kysymyksessä olevan vientierän osalta näiden hintojen erotusta vastaavalla määrällä tai palautettava jo suoritettu vientitalletus tai osa siitä talletusvelvolliselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua alennusta tai palautusta ei myönnetä, jos sen määrä on enintään 1 000 markkaa.

13 §

Tullilaitos palauttaa vientitalletuksen talletusvelvolliselle valtioneuvoston määräämänä aikana yhtenä tai useampana eränä. Valtioneuvoston on kuitenkin määrättävä vientitalletus pa-

lautettavaksi kolmen vuoden kuluessa tuotekohtaisen kantojakson päättymisestä.

Jos edellytykset vientitalletuksen palauttamiselle ovat 2 momentin nojalla olemassa, ei maksamatta olevaa talletusta ole perittävä talletusvelvolliselta.

14 §

Vientitalletuksesta maksetaan talletusvelvolliselle valtion varoista vuotuinen korko, jonka suuruus on Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä.

Korko suoritetaan kullekin palautettavalle erälle erän maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Suomen Pankki maksaa valtiolle 10 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tilillä olevista varoista vuotuisen koron, jonka suuruus on Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä.

16 §

Jos talletusvelvollisella on kaksi eri tulolähteenä pidettävää liikettä tai useampia tällaisia liikkeitä, vientitalletus vähennetään ja luetaan veronalaiseksi tuloksi kunnallisverotuksessa tulolähteittäin.

17 §

Jos 13 §:n mukaisesti palautettu vientitalletuksen määrä käytetään kuluvaan käyttöomaisuuden hankintamenon tai muun sellaisen menon kattamiseen, joka verotuksessa vähennetään vuotuisin poistoin, tuloutetaan palautus tältä osin vähentämällä käytetty määrä mainitusta hankintamenosta tai muusta edellä tarkoitettusta menosta. Tällöin poistot hyväksytään verotuksessa hankintamenon tai muun edellä tarkoitetun menon ja vientitalletuksen palautuksesta sen kattamiseen käytetyn määrän erotuksesta. Edellytyksenä menettelylle on kuitenkin, että palautettu määrä käytetään sinä verovuonna, jona talletus palautetaan, tai sitä seuraavana verovuonna ja että kysymyksessä on talletusvelvollisen tuotantotoimintaan liittyvä investointi tai muu talletusten palauttamista koskevassa valtioneuvoston päätöksessä määrätty tarkoitus.

20 §

Valtioneuvoston on otettava vientitalletuksen suorittamista koskeva päätöksensä tarkistettavaksi viimeistään, kun kolme kuukautta on

kulunut vientitalletuksen kantamista tai aikaisempaa tarkistamista koskevan päätöksen tekemisestä. Valtioneuvosto voi tällöin myös muuttaa vientitalletusprosenttia tai kantojaksoa.

21 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta osittain tai kokonaan poistaa suoritettavan vientitalletuksen tai määrätä jo suoritettun vientitalletuksen tai osan siitä maksettavaksi takaisin talletuksen suorittaneelle talletusvelvolliselle. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn vientitalletuksen määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

21 a §

Ennen vientitalletuksen määräämistä ja palauttamista koskevan päätöksen tekemistä on

Suomen Pankin johtokunnalle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

22 §

Jos eduskunta päättää, että valtioneuvoston vientitalletusten suorittamista, vientitalletusprosenttia tai kantojaksoa koskeva päätös on kumottava, talletusten kantaminen kumotun päätöksen perusteella on keskeytettävä ja kanne-
tut talletukset viipymättä palautettava. Palautettaville määrille on suoritettava 14 §:ssä säädetty korko.

24 §

Tämä laki tulee voimaan 2 päivänä heinäkuuta 1979.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
kuuta 198 .

2.

Laki

vientimaksulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädettyllä tavalla,

kumotaan 18 päivänä tammikuuta 1974 annetun vientimaksulain (52/74) 9 §:n 1 momentti,

muutetaan 2 §, 4 §:n 1 momentti, 4 a ja 5—8 §, 9 §:n 3 ja 4 momentti, 10 §:n 2 ja 3 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 § ja 13 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentti ja 4 a § 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa laissa (579/79), sekä

lisätään lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

2 §

Vientimaksun on velvollinen suorittamaan jokainen, joka myynti- tai siihen verrattavassa tarkoituksessa vie maasta vientimaksun alaisia Suomessa valmistettuja tuotteita.

4 §

Valtioneuvosto saa määrätä vientimaksuprosentin enintään 25 prosentiksi maasta viedyn

tuotteen vientihinnasta. Vientimaksuprosentti saa kuitenkin olla enintään puolet tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnan arvioidusta prosenttista noususta. Tätä arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa niiden valtioneuvoston päätöstä välittömästi edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana, joilta ulkomaankauppatilaston vientihintaa koskevat tiedot ovat käy-

tettävissä, sekä vertailuhintana tuotteen tai tuoteryhmän ennustettua keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä välittömästi seuraavien neljän kalenterikuukauden aikana.

4 a §

Jos viejä osoittaa, että vientimaksun alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientimaksuprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen vertailukelpoinen hinta, jolla samanlaista tai, jollei samanlaista tuotetta ole viety, vastaavaa tuotetta on 4 §:ssä tarkoitetun perushinnan määräytymisajanjaksona viety maasta, tullilaitoksen on alennettava vientimaksun määrää kysymyksessä olevan vientierän osalta näiden hintojen erotusta vastaavalla määrällä tai palautettava jo suoritettu vientimaksu tai osa siitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua alennusta tai palautusta ei myönnetä, jos sen määrä on enintään 1 000 markkaa.

5 §

Vientimaksua kannetaan valtioneuvoston määräämältä *kantojaksolta*, joka saa olla enintään 18 kuukauden pituinen.

Milloin hinta- tai tulokehitys antaa siihen aihetta, valtioneuvostolla on oikeus ennen kantojakson päättymistä muuttaa vientimaksuprosenttia tai lyhentää kantojaksoa tahi pidentää se enintään 18 kuukaudeksi. Jos vientihintojen nousu osoittautuu vientimaksuprosenttia määrättäessä arvioitua olennaisesti pienemmäksi, on vientimaksua viipymättä alennettava tai se kokonaan poistettava.

6 §

Maasta viedyn tuotteen vientihinnalla tarkoitetaan tulliverolain 5 §:ssä säädettyä tullausarvoa.

Vientimaksun suorittaneen vaatimuksesta otetaan hinnanalennukset sekä maahan palautettujen tuotteiden vientihinta huomioon vientihinnan vähennyksenä ja sitä vastaava vientimaksu palautetaan vientimaksun suorittaneelle.

7 §

Vientimaksu on suoritettava vientipäivänä voimassa olevien säännösten mukaan.

8 §

Vientimaksun suorittamisesta, maksuunpanosta ja kannosta, muutoksenhausta sekä vien-

timaksusta muutoinkin on, jollei tässä laissa toisin säädetä, soveltuvin osin voimassa mitä tullista on säädetty.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös tullilain (573/78) nojalla määrättävää tullinkorotusta ja virhemaksua sekä sanotun lain nojalla toimitettavaa tullinoikaisua ja jälkitul-lausta.

Muutoksenhaun tai tullinoikaisun johdosta palautettavalle vientimaksulle maksetaan korko siten kuin tullilaissa on säädetty.

8 a §

Vientimaksun kantaa tullilaitos tulliselvityksen yhteydessä.

Tullilaitos siirtää kantamansa vientimaksun väliaikaisesti erityiselle tilille Suomen Pankkiin.

Vientimaksusta kertyneet varat siirretään Suomen Pankista valtion tulo- ja menoarviossa valtion suhdannerahastoon erityiselle tilille ja niitä käytetään valtion tulo- ja menoarvion kautta 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

9 §

Edellä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen vientimaksuvarojen käytöstä päättää vientimaksulautakunta. Sille, joka on suorittanut vientimaksua, on hakemuksesta viimeistään neljän vuoden kuluessa 5 §:ssä tarkoitettujen kantojakson päättymisestä palautettava puolet suoritettujen vientimaksun määrästä, jos hän osoittaa käyttävänsä varat mainituissa kohdassa tarkoitettuna aikana siinä edellytettyyn tarkoitukseen.

Vientimaksulautakunnasta määrätään valtiovarainministeriön päätöksellä.

10 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta osittain tai kokonaan poistaa suoritettavan vientimaksun tai määrätä jo suoritettujen vientimaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin maksun suorittaneelle vientimaksuvelvolliselle. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, jos poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn vientimaksun määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Edellä 2 momentissa mainitussa asiassa annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

11 §

Vientimaksu vähennetään valtion- ja kunnallisverotuksessa viejän veronalaisista tuotoista siltä verovuodelta, jona vientimaksu on maksettu. Vientimaksun palautus luetaan sen verovuoden veronalaiseksi tuotoksi, jonka aikana vientimaksua on verovelvolliselle palautettu.

12 §

Ennen 3 ja 5 §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemistä on Suomen Pankin johtokunnalle

varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

13 §

Valtioneuvoston tämän lain 3 §:n ja 5 §:n 1 momentin nojalla antama päätös sekä 5 §:n 2 momentin nojalla antama kantojakson jatkamista tai vientimaksuprosentin korottamista koskeva päätös on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava se eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se kokoontuu. Päätös on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

Naantalissa 20 päivänä elokuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Mauno Forsman

1.

Laki

vientitalletuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädettyllä tavalla,

kumotaan 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun vientitalletuslain (578/79) 19 §, *muutetaan* 5 §:n 1 momentti, 7 ja 8 §, 11 §:n 2 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti, 14, 16, 17 ja 20 §, 21 §:n 1 momentti, 22 §:n 2 momentti ja 24 §, näistä 17 § sellaisena kuin se on 29 päivänä lokakuuta 1981 annetussa laissa (714/81), sekä

lisätään 11 §:ään uusi 3 momentti, 13 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 21 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

5 §.

Valtioneuvosto saa määrätä vientitalletusprosentiksi enintään puolet tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnan arvioidusta prosenttisesta noususta. Tätä arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana sekä vertailuhintana tuotteen tai tuoteryhmän ennustettua keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä seuraavien neljän kalenterikuukauden aikana. Vientitalletusprosentti voi olla eri suuruinen eri tuotteilla.

7 §.

Valtioneuvosto määrää sen ajanjakson, jonka kuluessa maasta vietävästä tuotteesta vientitalletus on suoritettava (*kantoaika*). Kantoaika saa kunkin tuotteen osalta olla enintään 18 kuukauden pituinen.

Kantajat voivat eri tuotteiden osalta alkaa eri aikoina.

Ehdotus

5 §

Valtioneuvosto saa määrätä vientitalletusprosentiksi enintään puolet tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnan arvioidusta prosenttisesta noususta. Tätä arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa niiden valtioneuvoston päätöstä välittömästi edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana, joilta ulkomaankauppatilaston vientihintaa koskevat tiedot ovat käytettävissä, sekä vertailuhintana tuotteen tai tuoteryhmän ennustettua keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä välittömästi seuraavien neljän kalenterikuukauden aikana. Vientitalletusprosentti voi olla eri suuruinen eri tuotteilla.

7 §

Valtioneuvosto määrää sen ajanjakson, jonka kuluessa maasta vietävästä tuotteesta vientitalletus on suoritettava (*kantojakso*). Kantojakso saa kunkin tuotteen osalta olla enintään 18 kuukauden pituinen.

Kantajaksot voivat eri tuotteiden osalta alkaa eri aikoina.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §.

Maasta viedyn tuotteen vientihinnalla tarkoitetaan sitä fob-hintaa tai, jos kauppa on tehty fas-ehdoin, sitä fas-hintaa, mikä tuotteella oli sitä tulliselvitettäessä. Jos ilmoitettu kauppahinta ei ole ainoa vastike maasta viedystä tuotteesta, oikaistaan vientihintaa kokonaissuoritusta vastaavaksi.

Vientitalletuksen suorittaneen vaatimuksesta otetaan reklamaation johdosta tapahtuneet hin-
nanalennukset sekä maahan palautettujen tuotteiden fob- tai fas-arvo huomioon vientihinnan vähennyksenä ja sitä vastaava vientitalletuksen osa palautetaan vientitalletuksen suorittaneelle talletusvelvolliselle.

11 §

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös tullilain (271/39) nojalla määrättävää veronlisäystä ja veronkorotusta sekä sanotun lain nojalla toimitettavaa veronoikaisua ja jälkiverotusta.

12 §.

Jos viejä osoittaa, että vientitalletuksen alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientitalletusprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen hinta, jolla vastaavaa tuotetta on valtioneuvoston alkuperäistä päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana viety maasta, tulliviranomaisen on alennettava vientitalletuksen määrää kysymyksessä olevan vientierän osalta näiden hintojen erotusta vastaavalla määrällä tai palautettava jo suoritettu vientitalletus tai osa siitä talletusvelvolliselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua alennusta tai palautusta ei myönnetä, jos sen määrä on enintään 500 markkaa.

13 §.

Suomen Pankki palauttaa vientitalletuksen talletusvelvolliselle valtioneuvoston määräämänä aikana yhtenä tai useampana eränä. Valtioneuvoston on kuitenkin määrättävä vientitalletus palauttavaksi kolmen vuoden kuluessa tuotekohtaisen kantoajan päättymisestä.

8 §

Maasta viedyn tuotteen vientihinnalla tarkoitetaan *tulliverolain 5 §:ssä säädettyä tullausarvoa.*

Vientitalletuksen suorittaneen vaatimuksesta otetaan reklamaation johdosta tapahtuneet hin-
nanalennukset sekä maahan palautettujen tuotteiden *vientihinta* huomioon vientihinnan vähennyksenä ja sitä vastaava vientitalletuksen osa palautetaan vientitalletuksen suorittaneelle talletusvelvolliselle.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös tullilain (573/78) nojalla määrättävää *tullin-*
korotusta ja virhemaksua sekä sanotun lain nojalla toimitettavaa *tullinoikaisua ja jälkitul-*
lausta.

Muutoksenhaun ja tullinoikaisun johdosta palautettavalle vientitalletukselle maksetaan korko siten kuin 14 §:ssä on säädetty.

12 §

Jos viejä osoittaa, että vientitalletuksen alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientitalletusprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen *vertailukelpoinen* hinta, jolla *samanlaista tai, jollei samanlaista tuotetta ole viety*, vastaavaa tuotetta on 5 §:ssä *tarkoitettun perushinnan* määräytymisajanjaksona viety maasta, *tullilaitoksen* on alennettava vientitalletuksen määrää kysymyksessä olevan vientierän osalta näiden hintojen erotusta vastaavalla määrällä tai palautettava jo suoritettu vientitalletus tai osa siitä talletusvelvolliselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua alennusta tai palautusta ei myönnetä, jos sen määrä on enintään 1 000 markkaa.

13 §

Tullilaitos palauttaa vientitalletuksen talletusvelvolliselle valtioneuvoston määräämänä aikana yhtenä tai useampana eränä. Valtioneuvoston on kuitenkin määrättävä vientitalletus palauttavaksi kolmen vuoden kuluessa tuotekohtaisen *kantojakson* päättymisestä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Jos edellytykset vientitalletuksen palauttamiselle ovat 2 momentin nojalla olemassa, ei maksamatta olevaa talletusta ole perittävä talletusvelvolliselta.

14 §.

Suomen Pankki suorittaa vientitalletuksille vähintään viiden prosentin vuotuisen koron. Korko maksetaan talletusta nostettaessa erikseen kullekin erälle.

14 §

Vientitalletuksesta maksetaan talletusvelvolliselle valtion varoista vuotuinen korko, jonka suuruus on Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä.

Korko suoritetaan kullekin palautettavalle erälle erän maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Suomen Pankki maksaa valtiolle 10 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tilillä olevista varoista vuotuisen koron, jonka suuruus on Suomen Pankin peruskorko vähennettynä $\frac{3}{4}$ prosenttiyksiköllä.

16 §.

Jos talletusvelvollisella on kaksi tai useampia eri tulolähteinä pidettäviä liikkeitä, vientitalletus vähennetään ja luetaan veronalaiseksi tuotoksi kunnallisverotuksessa tulolähteittäin *kunkin tulolähteen tuloksen mukaisessa suhteessa. Tällöin ei tulosta määritettäessä vientitalletusta oteta huomioon.*

16 §

Jos talletusvelvollisella on kaksi eri tulolähteinä pidettävää liikettä tai useampia tällaisia liikkeitä, vientitalletus vähennetään ja luetaan veronalaiseksi tuloksi kunnallisverotuksessa tulolähteittäin.

17 §.

Jos vientitalletuksen palautettu määrä käytetään kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenon tai muun sellaisen menon kattamiseen, joka verotuksessa vähennetään vuotuisin poistoin, tuloutetaan palautus tältä osin vähentämällä käytetty määrä hankintamenosta tai muusta edellä tarkoitettusta menosta. Tällöin poistot hyväksytään verotuksessa hankintamenon tai muun edellä tarkoitettujen menon ja vientitalletuksen palautuksesta sen kattamiseen käytetyn määrän erotuksesta. Edellytyksenä menettelylle on kuitenkin, että palautettu määrä käytetään sinä verovuonna, jona talletus palautetaan, tai sitä seuraavana verovuonna ja että kysymyksessä on talletusvelvollisen tuotantotoimintaan liittyvä investointi tai muu talletusten palauttamista koskevassa valtioneuvoston päätöksessä määrätty tarkoitus.

17 §

Jos 13 §:n mukaisesti palautettu vientitalletuksen määrä käytetään kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenon tai muun sellaisen menon kattamiseen, joka verotuksessa vähennetään vuotuisin poistoin, tuloutetaan palautus tältä osin vähentämällä käytetty määrä mainitusta hankintamenosta tai muusta edellä tarkoitettusta menosta. Tällöin poistot hyväksytään verotuksessa hankintamenon tai muun edellä tarkoitettujen menon ja vientitalletuksen palautuksesta sen kattamiseen käytetyn määrän erotuksesta. Edellytyksenä menettelylle on kuitenkin, että palautettu määrä käytetään sinä verovuonna, jona talletus palautetaan, tai sitä seuraavana verovuonna ja että kysymyksessä on talletusvelvollisen tuotantotoimintaan liittyvä investointi tai muu talletusten palauttamista koskevassa valtioneuvoston päätöksessä määrätty tarkoitus.

19 §.

Vientitalletukselle maksettavaa korkoa ei katsota valtion- ja kunnallisverotuksessa talletusvelvollisen veronalaiseksi tuloksi eikä vientitalletusta hänen veronalaisiksi varoikseen.

(Kumotaan)

Voimassa oleva laki

20 §.

Valtioneuvoston on otettava vientitalletuksen suorittamista koskeva päätöksensä tarkistettavaksi viimeistään, kun kolme kuukautta on kulunut vientitalletuksen kantamista tai aikaisempaa tarkistamista koskevan päätöksen tekemisestä. Valtioneuvosto voi tällöin myös muuttaa vientitalletusprosenttia tai kantoaikaa.

21 §.

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta osittain tai kokonaan poistaa suoritettavan vientitalletuksen tai määrätä jo suoritettua vientitalletuksen tai osan siitä maksettavaksi takaisin talletuksen suorittaneelle talletusvelvolliselle. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn vientitalletuksen määrä on enintään 20 000 markkaa.

Ehdotus

20 §

Valtioneuvoston on otettava vientitalletuksen suorittamista koskeva päätöksensä tarkistettavaksi viimeistään, kun kolme kuukautta on kulunut vientitalletuksen kantamista tai aikaisempaa tarkistamista koskevan päätöksen tekemisestä. Valtioneuvosto voi tällöin myös muuttaa vientitalletusprosenttia tai *kantojaksoa*.

21 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta osittain tai kokonaan poistaa suoritettavan vientitalletuksen tai määrätä jo suoritettua vientitalletuksen tai osan siitä maksettavaksi takaisin talletuksen suorittaneelle talletusvelvolliselle. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn vientitalletuksen määrä on enintään 100 000 markkaa. *Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.*

21 a §

Ennen vientitalletuksen määräämistä ja palauttamista koskevan päätöksen tekemistä on Suomen Pankin johtokunnalle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

22 §

Jos eduskunta päättää, että valtioneuvoston vientitalletusten suorittamista, vientitalletusprosenttia tai kantoaikaa koskeva päätös on kumottava, talletusten kantaminen kumotun päätöksen perusteella on keskeytettävä ja kanneut talletuksen viipymättä palautettava. Palautettaville määrille on suoritettava 14 §:ssä säädetty korko.

Jos eduskunta päättää, että valtioneuvoston vientitalletusten suorittamista, vientitalletusprosenttia tai *kantojaksoa* koskeva päätös on kumottava, talletusten kantaminen kumotun päätöksen perusteella on keskeytettävä ja kanneut talletukset viipymättä palautettava. Palautettaville määrille on suoritettava 14 §:ssä säädetty korko.

24 §.

Tämä laki tulee voimaan 2 päivänä heinäkuuta 1979. *Vientitalletuksia ei kuitenkaan saa määrätä suoritettavaksi eikä kantaa enää sen jälkeen, kun viisi vuotta on kulunut tämän lain voimaantulosta.*

24 §

Tämä laki tulee voimaan 2 päivänä heinäkuuta 1979.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

2.

Laki**vientimaksulain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädettyllä tavalla,

kumotaan 18 päivänä tammikuuta 1974 annetun vientimaksulain (52/74) 9 §:n 1 momentti,

muutetaan 2 §, 4 §:n 1 momentti, 4 a ja 5—8 §, 9 §:n 3 ja 4 momentti, 10 §:n 2 ja 3 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 § ja 13 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentti ja 4 a § 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa laissa (579/79), sekä

lisätään lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki**2 §.**

Vientimaksun on velvollinen suorittamaan jokainen, joka myyntitarkoituksessa vie maasta vientimaksun alaisia Suomessa valmistettuja tuotteita.

4 §.

Valtioneuvosto saa määrätä vientimaksuprosentin enintään 25 prosentiksi maasta viedyn tuotteen vientihinnasta. Vientimaksuprosentti saa kuitenkin olla enintään puolet tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnan arvioidusta prosentista noususta. Tätä arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana sekä vertailuhintana tuotteen tai tuoteryhmän ennustettua keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä seuraavien neljän kalenterikuukauden aikana.

4 a §.

Jos viejä osoittaa, että vientimaksun alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientimaksuprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen hinta, jolla vastaavaa tuotetta on valtioneuvoston alkuperäistä päätöstä edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana viety maasta, tulliviranomaisen on alennettava vientimaksun määrää kysymyksessä olevan vientierän osalta näiden hintojen erotusta vastaavalla määrällä tai palautettava jo suoritettu vientimaksu tai osa siitä.

Ehdotus**2 §**

Vientimaksun on velvollinen suorittamaan jokainen, joka myynti- tai siihen verrattavassa tarkoituksessa vie maasta vientimaksun alaisia Suomessa valmistettuja tuotteita.

4 §

Valtioneuvosto saa määrätä vientimaksuprosentin enintään 25 prosentiksi maasta viedyn tuotteen vientihinnasta. Vientimaksuprosentti saa kuitenkin olla enintään puolet tuotteen tai tuoteryhmän vientihinnan arvioidusta prosentista noususta. Tätä arvioitaessa perushintana pidetään tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä vientihintaa niiden valtioneuvoston päätöstä välittömästi edeltäneiden neljän kalenterikuukauden aikana, joilta ulkomaankauppatilaston vientihintaa koskevat tiedot ovat käytettävissä, sekä vertailuhintana tuotteen tai tuoteryhmän ennustettua keskimääräistä vientihintaa valtioneuvoston päätöstä välittömästi seuraavien neljän kalenterikuukauden aikana.

4 a §

Jos viejä osoittaa, että vientimaksun alaisen tuotteen vientihinta vähennettynä vientimaksuprosentin osoittamalla määrällä on alempi kuin se keskimääräinen vertailukelpoinen hinta, jolla samanlaista tai, jollei samanlaista tuotetta ole viety, vastaavaa tuotetta on 4 §:ssä tarkoitettun perushinnan määräytymisajanjaksena viety maasta, tullilaitoksen on alennettava vientimaksun määrää kysymyksessä olevan vientierän osalta näiden hintojen erotusta vastaavalla määrällä tai palautettava jo suoritettu vientimaksu tai osa siitä.

Voimassa oleva laki

Edellä 1 momentissa tarkoitettua alennusta tai palautusta ei myönnetä, jos sen määrä on enintään 500 markkaa.

5 §.

Vientimaksua kannetaan valtioneuvoston määräämältä maksukaudelta, joka saa olla enintään 18 kuukauden pituinen.

Milloin hinta- tai tulokehitys antaa siihen aihetta, valtioneuvostolla on oikeus ennen maksukauden päättymistä muuttaa vientimaksuprosenttia tai lyhentää maksukautta tahi pidentää se enintään 18 kuukaudeksi. Jos vientihintojen nousu osoittautuu vientimaksuprosenttia määrättäessä arvioitua olennaisesti pienemmäksi, on vientimaksua viipymättä alennettava tai se kokonaan poistettava.

6 §.

Maasta viedyn tuotteen vientihinnalla tarkoitetaan sitä fob-hintaa, mikä tuotteella oli sitä tulliselvitettäessä.

Vientimaksun suorittaneen vaatimuksesta otetaan hinnanalennukset sekä maahan palautettujen tuotteiden fob-arvo huomioon vientihinnan vähennyksenä ja sitä vastaava vientimaksu palautetaan vientimaksun suorittaneelle.

7 §.

Tuote katsotaan maasta viedyksi, kun kulku-neuvo, johon tuote on lastattu, on lopullisesti tulliselvitettynä lähtenyt maasta, postitse viettäessä kuitenkin, kun tuote on otettu postin kuljetettavaksi. Vapaasatamassa tai vapaavarastossa oleva tuote katsotaan maasta viedyksi, kun se kulkuneuvo, johon tuote on lastattu, on edellä sanotuin tavoin lähtenyt ulkomaalle.

8 §.

Vientimaksusta ja sen kantamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä tullista on säädetty.

Ehdotus

Edellä 1 momentissa tarkoitettua alennusta tai palautusta ei myönnetä, jos sen määrä on enintään 1 000 markkaa.

5 §

Vientimaksua kannetaan valtioneuvoston määräämältä *kantojaksolta*, joka saa olla enintään 18 kuukauden pituinen.

Milloin hinta- tai tulokehitys antaa siihen aihetta, valtioneuvostolla on oikeus ennen *kantojakson* päättymistä muuttaa vientimaksuprosenttia tai lyhentää *kantojaksoa* tahi pidentää se enintään 18 kuukaudeksi. Jos vientihintojen nousu osoittautuu vientimaksuprosenttia määrättäessä arvioitua olennaisesti pienemmäksi, on vientimaksua viipymättä alennettava tai se kokonaan poistettava.

6 §

Maasta viedyn tuotteen vientihinnalla tarkoitetaan *tulliverolain 5 §:ssä säädettyä tullausarvoa*.

Vientimaksun suorittaneen vaatimuksesta otetaan hinnanalennukset sekä maahan palautettujen tuotteiden *vientihinta* huomioon vientihinnan vähennyksenä ja sitä vastaava vientimaksu palautetaan vientimaksun suorittaneelle.

7 §

Vientimaksu on suoritettava vientipäivänä voimassa olevien säännösten mukaan.

8 §

Vientimaksun suorittamisesta, maksuunpanosta ja kannosta, muutoksenhausta sekä vientimaksusta muutoinkin on, jollei tässä laissa toisin säädetä, soveltuvin osin voimassa mitä tullista on säädetty.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös tullilain (573/78) nojalla määrättävää tullinkorotusta ja virhemaksua sekä sanotun lain nojalla toimitettavaa tullinoikaisua ja jälkitulasta.

Muutoksenhaun tai tullinoikaisun johdosta palautettavalle vientimaksulle maksetaan korko siten kuin tullilaissa on säädetty.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §.

Vientimaksusta kertyneet varat siirretään valtion tulo- ja menoarviossa valtion suhdannerahastosta annetussa laissa (891/69) tarkoitettuun suhdannerahastoon erityiselle tilille ja niitä käytetään valtion tulo- ja menoarvion kautta 2 momentissa mainitulla tavalla.

Edellä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen vientimaksuvarojen käytöstä päättää vientimaksulautakunta. Sille, joka on suorittanut vientimaksua, on hakemuksesta viimeistään neljän vuoden kuluessa 5 §:ssä tarkoitettua maksukauden päättymisestä palautettava puolet suorittamansa vientimaksun määrästä, jos hän osoittaa käyttävänsä varat mainituksa kohdassa tarkoitettuna aikana siinä edellytetyyn tarkoitukseen.

Vientimaksulautakunnassa, johon valtiovarainministeriö, kauppa- ja teollisuusministeriö, Suomen Pankki, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö, Suomen Työntekijäin Keskusliitto sekä Maataloustuottajain Keskusliitto nimeävät kukin yhden jäsenen ja tälle varamiehen, säädetään tarkemmin asetuksella.

10 §

Milloin olosuhteet ovat säällittävät tai vientimaksun periminen muutoin olisi kohtuutonta, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää osittaisen tai täyden vapautuksen vientimaksun suorittamisesta.

8 a §

Vientimaksun kantaa tullilaitos tulliselvityksen yhteydessä.

Tullilaitos siirtää kantamansa vientimaksun väliaikaisesti erityiselle tilille Suomen Pankkiin.

Vientimaksusta kertyneet varat siirretään Suomen Pankista valtion tulo- ja menoarviossa valtion suhdannerahastoon erityiselle tilille ja niitä käytetään valtion tulo- ja menoarvion kautta 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

9 §

(1 mom. kumotaan)

Edellä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen vientimaksuvarojen käytöstä päättää vientimaksulautakunta. Sille, joka on suorittanut vientimaksua, on hakemuksesta viimeistään neljän vuoden kuluessa 5 §:ssä tarkoitettua maksukauden päättymisestä palautettava puolet suoritetun vientimaksun määrästä, jos hän osoittaa käyttävänsä varat mainituksa kohdassa tarkoitettuna aikana siinä edellytetyyn tarkoitukseen.

Vientimaksulautakunnasta määrätään valtiovarainministeriön päätöksellä.

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta osittain tai kokonaan poistaa suoritettavan vientimaksun tai määrätä jo suoritettua vientimaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin maksun suorittaneelle vientimaksuvelvolliselle. Tulliballituksella on oikeus ratkaista asia, jos poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn vientimaksun määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Voimassa oleva laki

Tullihallituksella on oikeus ratkaista 2 momentin nojalla tehty hakemus, milloin vapauttavaksi pyydetyn vientimaksun määrä ei ole 5 000 markkaa suurempi.

11 §.

Viejä saa vähentää suorittamansa vientimaksun veronalaisista tuotoistaan joko siltä verovuodelta, jona vientimaksu on maksettu, tai sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa. Vientimaksun palautus luetaan sen verovuoden veronalaiseksi tuotoksi, jonka aikana vientimaksua on verovelvolliselle palautettu.

12 §.

Ennen 3 ja 5 §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemistä on, jollei Suomen Pankin johtokunta ole tehnyt asiasta esitystä, hankittava sanotun johtokunnan lausunto.

13 §.

Valtioneuvoston tämän lain 3 §:n ja 5 §:n 1 momentin nojalla antama päätös sekä 5 §:n 2 momentin nojalla antama maksukauden jatkamista koskeva päätös on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava se eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se kokoontuu, ja on päätös kumottava, jos eduskunta niin päättää.

Ehdotus

Edellä 2 momentissa mainitussa asiassa annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

11 §

Vientimaksu vähennetään valtion- ja kunnallisverotuksessa viejän veronalaisista tuotoista siltä verovuodelta, jona vientimaksu on maksettu. Vientimaksun palautus luetaan sen verovuoden veronalaiseksi tuotoksi, jonka aikana vientimaksua on verovelvolliselle palautettu.

12 §

Ennen 3 ja 5 §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemistä on Suomen Pankin johtokunnalle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

13 §

Valtioneuvoston tämän lain 3 §:n ja 5 §:n 1 momentin nojalla antama päätös sekä 5 §:n 2 momentin nojalla antama kantojakson jatkamista tai vientimaksuprosentin korottamista koskeva päätös on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava se eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se kokoontuu. Päätös on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198.*
